

תקונים - קלא ע"א

ומנתח למשה. ובזמן היה ימחו מן העולם כל אותם שאמור בהם ריעשו גם הם מתרמי מצרים בלבטיהם כן. עד כאן.

בזאת יבא אהרן אל הקדש. בא וראה, אין אדם מפיק רצון מהקדוש ברוך הוא אלא בזאת, שעיליה נאמר (משלי י"ח) מצא אשה מצא טוב. וזו היא עת לעשות לה. וכמה עתים יש, ועליהם נאמר ואל יבא בכל עת. ושלמה אמר אותם בספרו (קהלת ג') עת לבכות ועת לשחוק. הם עשרים ושמשנה. ועל זה הזהיר לאחרן ואל יבא בכלל עת אל הקדש,

שהוא קדש ישראל לה.

ובשבחינה הנקרת זאת עם ישראל, שנאמר בה ואף גם ذات יישׂראל, שנאמר בה ואף גם ذات בהיותם בארץ איביהם, ישראל מה הם אומרים לה? أنها הלו דורך היפה בנשים וחלופות ואיצית בכמה מחנונים וחלופות וציצית ותפלין ושבתו ושבתו זימאים טובים, שעיליו נאמר (שםות לא) בגין ובין בגין ישראל אותן אות היא.אות של ברית מילה,אות של שבת,אות של יום טוב,אות של תפlein. ועליו נאמר על זאת יתפלל כל חסיד אלקיך. מצא אשה מצא טוב. והנביא אמר (דרמה יט) אל יתחלל חכם כי אם בזאת.

ויעקב אבינו, בעבור שהיה יודע שזאת היא שזאת היא היתה עקר להפיק רצון אבינו שבשים, צוה לבניו והוא יעם בזאת, שנאמר (בראשית ו) וזה עיט וזאת אשר דבר להם איביהם. ורוד היה יודע שבה מפיק רצון מה, בשתייה נלחם עם אובייו אמר (קהלים כ') אם מלחנה עלי מלחנה, בזאת אני בוטח.

והנביא, כשהראה צערן של ישראל בגלות, ולא ראה להם מנוחה וגאה אלא בעבור זאת, אמר (אייה ג' כא)

אתם חוו מעולם כלanon דאטמר בהון (שמות ז') ויעשו גם הם תרטיימי מצרים בלבטיהם כן. עד כאן.

בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז). בא וראה הוא אלא בזאת, שעיליה נאמר (משל י' ח ס' מצא אשה מצא טוב. וכמה עתים יש, ועליהם נאמר ואל יבא בכל עת. ושלמה אמר אותם בספרו. (קהלת ג') עת לבכות ועת לשחוק. הם כ"ח. ועל זה הזהיר לאחרן ואל יבא בכל עת אל הקדש, שהוא (ירמיה ב' קדש ישראל לה).

ובשבחינה הנקרת זאת עם ישראל, שנאמר בה (ויקרא כו) וכך גם ذات בהיותם בארץ איביהם, ישראל מה אמורים לה أنها הלו דודך היפה בנשים וגוי' (שיר השירים ו'), בכמה מחנונים ותפלות, ואיצית ותפלין ושבתו זימאים טובים, שעיליו נאמר (שמות לא יז) בגין ובין בגין ישראל אתו של ברית מילה, אתו של שבת, אתו של יום טוב, אתו של תפlein. ועליו נאמר (קהלים לבו) על זאת יתפלל כל תפlein. מצא אשה מצא טוב וגוי'. והנביא אמר (ירמיה ט כב) אל יתחלל חכם כי אם בזאת.

ויעקב אבינו בעבור שהיה יודע שזאת היא היתה עקר להפיק רצון אבינו שבשים, צוה לבניו (ד' קלא ע"ב) והוא יעם בזאת. שנאמר (בראשית מ' כח) וזאת אשר דבר להם איביהם. ודוד היה יודע שבה מפיק רצון מה, בשתייה נלחם עם אובייו אמר (קהלים כ' ג' אם

מלחנה עלי מלחנה. בזאת אני בוטח. והנביא, כשהראה צערן של ישראל בגלות, ולא ראה להם מנוחה וגאה אלא